

خبرها

دیدار محسن میردامادی با میرحسین موسوی و عبدالله نوری
شرق : محسن میردامادی دیپرکل جبهه مشارکت در ادامه دیدارهای خود با برخی شخصیت ها به صورت جداگانه با مهندس میر حسین موسوی و عبدالله نوری دیدار و گفت‌وگو کرد.
در این ملاقات‌ها وضعیت فعالیت‌های حزبی در شرایط کنونی کشور مورد بحث و تبادل نظر قرار گرفت. جلسهٔ مشترک سیاسی جبهه مشارکت ایران اسلامی نیز شنبه شب تشکیل شد.
در این جلسه پس از تبادل اخبار داخلی و خارجی گزارش تفصیلی دفتر دائمی انتخابات حزب در رابطه با نقد لایحه جامع انتخابات ارائه شد و بر مبنای این گزارش دانش سیاسی در ابعاد حقوقی و سیاسی این لایحه را مورد نقد و ارزیابی قرار دادند.

دیدار محسن میردامادی با میرحسین موسوی

آقای: محور خاتمی، هاشمی و کروبی تشکیل نشده است

ایسنا : هدایت آقای عضو شورای مرکزی کارگزاران گفت: به‌رغم این که همچنان اعضای جبهه اصلاحات خواستار تبعیت از یک فهرست انتخاباتی با محوریت هاشمی‌رفسنجانی، خاتمی و کروبی هستند و این قضیه را پیگیری می‌کنند، اما هنوز افراد مذکور با هم تصمیم مشترکی نگرفته و رسمیتی به این بحث ن داده‌اند. وی با اشاره به پیشنهاد جبهه اصلاحات مبنی بر تبعیت اعضای این جبهه از یک فهرست انتخاباتی با محوریت هاشمی‌رفسنجانی، خاتمی و کروبی که چندی پیش عنوان شده بود، افزود: این قضیه تنها یک پیشنهاد از سوی اعضای جبهه اصلاحات بود که هنوز هیچ تصمیم خاصی در باب آن گرفته نشده است؛ یعنی حداقل از سوی سه شخص مذکور جلسه مشترک و خاصی راجع به این مسئله برگزار نشده و یا تصمیم ویژه‌ای گرفته نشده است. وی با تأکید بر این که این قضیه بیشتر نظر گروه‌های اصلاح طلب است که همچنان هم آن را پیگیری می‌کنند، ادامه داد: تلاش دوسان در جبهه اصلاحات این است که این امر محقق شود، اما معنایش این نیست که آقایان هاشمی‌رفسنجانی، خاتمی و کروبی نیز در این رابطه با هم توافق کرده‌اند، اعضای جبهه اصلاحات به طور انفرادی با افراد ذکر شده جلساتی را تاکنون داشته‌اند، به طور جدا جدا هیچ‌یک از آقایان این مسئله را رد نکرده‌اند، اما این که بخواهند با هم تصمیم مشترکی بگیرند و رسمیتی به این بحث بدهند تاکنون اتفاق نیفتاده است.

محسن میردامادی

استقبال ستاد هاشمی از تحقیق و تفحص گروه سیاسی : «حسین مرعشی» سخنگوی حزب کارگزاران سازندگی و عضو ستاد هاشمی‌رفسنجانی در انتخابات دوره نهم ریاست‌جمهوری با استقبال از طرح تفحص و تفحص مجلس از منابع مالی نامزدهای انتخابات ریاست‌جمهوری اظهار داشت: «در این طرح باید در مورد سوءاستفاده‌ها از امکانات و منابع دولتی تحقیق شود زیرا نکته‌ای که در قوانین ایران منع است استفاده از امکانات و منابع دولتی در جریان انتخابات مختلف است که متأسفانه بعضاً رایج و مرسوم است.» وی در گفت‌وگو با سایت آفتاب افزود: «استفاده از امکانات دولتی و موقعیت‌های شغلی در جریان انتخابات مختلف که متأسفانه در کشور ما در بعضی موارد رایج است، باید در این طرح مورد تحقیق و بررسی قرار بگیرد.»
مرعشی تصریح کرد: «انجام صحیح این طرح می‌تواند حساسیت‌های اجتماعی که ناشی از تبلیغات خارج از کشور در این رابطه است را کم کند. به جز موارد فوق، برخی از کاندیدها در جریان انتخابات گذشته ریاست‌جمهوری از منابع مالی و امکانات هواداران و حامیان خود در بخش خصوصی استفاده کرده‌اند که این موضوع در قوانین داخلی ایران چندان روشن نیست.»

محسن میردامادی

تعمید مرخصی زرافشان

ایلنا : مرخصی ناصر زرافشان وکیل پرورنده قتل‌های نژادپرستانه برای مدت ۱۰ روز تمدید شد. وی با اعلام این مطلب گفت: پیش از این برای مدت ۱۰ روز به مرخصی استعلاجی آمده بودم اما برای درمان بیماری سنگ کلیه‌ام نیاز به تمدید مرخصی بود که با موافقت دادستان تهران مرخصی‌ام برای مدت ۱۰ روز تمدید شد.

محسن میردامادی

دیدار خانه احزاب با حزب کمونیست چین
ایسنا : جمعی از اعضای شورای مرکزی خانه احزاب با حزب کمونیست چین دیدار کردند.
بیاناتی از این تشکل همچنین در اجلاس احزاب آسیایی با موضوع صلح و ثروت که در هیچدم شهرپورماه در کره جنوبی برگزار خواهد شد شرکت می‌کنند.
اجلاس احزاب آسیایی که هر دو سال یک بار انجام می‌شود اسل به موضوع گسترش صلح با پرچیز از جنگ و فقرزدایی از کشورهای توسعه‌نیافته می‌پردازد.

محسن میردامادی

اتلاف فراگیر، برنامه جبهه دوم خرداد

ایلنا : علی محمد حاضری دبیر شورای هماهنگی جبهه اصلاحات گفت: جهت گیری گروه‌های دوم خرداد به سمت ائتلاف فراگیر است و جهت رسیدم لوازم تحقق این ائتلاف را فراهم کنیم. بحث‌هایی برای ایجاد ائتلاف و شکل گیری سناد انتخاباتی اصلاح طلبان در حال انجام است که جزئیات آن طی روزهای آینده اعلام خواهد شد.

محسن میردامادی

نشست فصلی ایناگران

ایلنا : نشست فصلی جمعیت ایناگران انقلاب اسلامی با محوریت «انتخابات خبرگان رهبری و شوراها» ۲۳ شهریورماه برگزار می‌شود.
لطف‌الله فروزنده قائم مقام جمعیت ایناگران انقلاب اسلامی با اشاره به برگزاری جلسه شنبه‌شب اعضای شورای مرکزی جمعیت ایناگران انقلاب اسلامی گفت: در این جلسه درخصوص انتخابات خبرگان و شوراها مباحثی مطرح شد، رویکرد، استراتژی جمعیت ایناگران در این انتخابات، تلاش در جهت ایجاد وحدت و انسجام بین اصولگرایان است و در این راستا با حزب موتلفه اسلامی، آبدارگران جوان و برخی از اعضای سندهای انتخاباتی آقای احمدی‌نژاد دیدارهایی داشتم که این دیدارها ادامه خواهد داشت.

«نقد قدرت» از پایه‌های اصلی مردم‌سالاری دینی و غیردینی است و حضور این پدیده در هر جامعه‌ای نشان از پویایی و نشاط آن جامعه‌هه است. جز آنکه مسئولیت‌پذیری و تعهد آن جامعه را محک می‌زند. تجربه بشری اثبات کرده که «نقد قدرت» از اهرم‌های بسیار موثر سالم‌سازی آن است و کسانی می‌توانند مدعی حرکت سالم و بدون اعوجاج در عرصه قدرت و مدیریت باشند که با آغوش باز از «نقد خویش» استقبال کنند. «نقد» چه بخواهیم و چه نخواهیم گزنده است و کسانی آن را برمی‌تابند که ظرفیت و توان تحمل آن را در خودتمرین کرده و ورای گزندگی آن، به جست‌وجوی کاستی‌ها و جبران آن بپندیشند. گذشته از اینکه «نقد» یک «حق عمومی» است، بدان علت که قدرت کاربردی عمومی دارد و همه شئون اجتماعی را متأثر خواهد کرد، پس التزام به آن به معنای اثبات ادعای اعتقاد به حقوق مردم است. «نقد» عموماً کار نخبگان است که با دقت و تیزبینی منهای ملاحظات درون قدرت، همه شئون عمومی را مورد کنکااش قرار داده و ابعاد و آثار تصمیمات و عملکردها را در حال و آینده بر ملا می‌کند. انگیزه ناقدان همواره متفاوت بوده و هست، برخی موافق دلسوز، برخی رقیب منصف، برخی رقیب مچ گیر، برخی مخالف واقعگرا و یا معاند تخریب‌چی ممکن است باشند، ولی انگیزه‌ها ابداً اهمنیتی ندارند؛ چون همواره همه این‌گونه‌ها و انگیزه‌ها ممکن است در جامعه وجود داشته باشد و نمی‌توان به سادگی انگیزه‌خوانی کرد؛ به این‌ها نه‌راه را در «نقد قدرت» بست. مهم در این عرصه دو چیز است: یک آنکه نخبگان عرصه قدرت تلاش کنند. دوم: آنکه حاکمان بدانند که ملت‌ه و مسئولیت‌پذیر بوده و نسبت به روند عمومی جامعه خویش بی‌تفاوت نباشند و برای رفع کاستی‌ها و سالم‌سازی لایحه قدرت تلاش کنند. دوم: آنکه حاکمان بدانند که عرصه قدرت، کسوت عاقبت نیست، بلکه جبهه خمدست است و این جبه هر قاضی را راست نیاید. حضور در مناصب کلیدی سیاسی و اجرایی، نیازمند آمادگی‌های علمی، تخصصی، اخلاقی و نفسانی بسیار است که هر کس را توان ماندگاری در آن نیست. رسیدن به آن بسیار سهل‌تر از موقعیت و دوام در آن است. خطا تا قبل از رسیدن به قدرت، فقط خود انسان و یا حداکثر اطرافیان و هم‌راهان را متأثر می‌کند، ولی در هنگام رسیدن به قدرت، همه جامعه را متضرر خواهد کرد. پس این حق جامعه است که کوچک‌ترین خطا را – که در قدرت بسیار بزرگ است – با نقد جانانه استقبال کند. جز آنکه فقط کسانی سزاوار دم زدن از حقوق مردم و اصلاح امور و مبارزه با کاستی‌ها و ناراستی‌هایند، که در هنگام قدرت، کاملاً به «نقد خویش» وفادار بمانند و حتی زمینه آن را بیشتر برای جامعه مهیا ساخته و از آن استقبال کنند و غیر آن خاتمی، از جیتی التزام به حقوق مردم و عدم اراده جدی در رفع ناراستی‌ها»

«اصلاحات» همچون یک نظریه غالب از اقتدار و اعتبار و ساخت‌مندی و منطق اقتناعی درونی و تبارشناسی در درون اندیشه دینی اسلامی و برتری در رقابت با گفتمان‌ها و نظریه‌های سیاسی موجود در جهان اسلام برخوردار است. اصلاحات از اجزایی مانند مردم‌سالاری، دولت حادلی، مشارکت، تقویت احزاب و جامعه مدنی، قانون‌گرایی، خشونت‌زدایی، تغییرات تدریجی و مسالمت‌آمیز، مدارا، . . . ترکیب‌بندی و قالب‌بندی شده است. این نظریه با پارادایم مانند هر نظریه دیگری واجد این قابلیت است که تمامی مسائل و چالش‌های واقعی در جامعه ایران را تبیین و راه‌های را برای برون‌رفت از بن‌بست کنونی تجویز کند. اعتبار و مشروعیت اصلاحات صرف‌نظر از بحث‌های حاشیه‌ای، در فرآیند تجربه‌ها و گفت‌وگوها و تحلیل‌های عقلانی و کارشناسانه از روند وضعیت سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی دهه‌های اخیر و تاریخی کسب شده است و چیرگی این گفتمان نسبت به دیگر گفتمان‌های رقیب، محصول پروژه‌ای امرانه نبوده‌است بلکه در پروسه اندیشه‌ورزی و تجربه‌گرایی و انتقاد از وضع موجود و تاملات خیل کارشناسان و روشنفکران و عالمان و سیاست‌ورزان، ضرورت و نیاز آن تبیین و توجیه شده است. به همین دلیل به‌رغم غیبت اصلاح‌گرایان در عرصه قدرت، ادبیات اصلاحات هنوز قدرت بازنمایی و باززایی دارد و منتقدان و مخالفان اصلاحات از ادبیات و روش‌های اصلاحاتی در بیان و اجرای تغییرات ضروری در جامعه امروز کمک می‌گیرند. از سوی دیگر گفتمان اصلاحات بر مبنای اندیشه و ارزش‌های دینی امروز از برتری و چیرگی بیشتری نسبت به گفتمان‌های سکولار و چپ لایتیک با هدف بیشتر برپروماه در کره جنوبی برگزار خواهد شد شرکت می‌کنند.
اجلاس احزاب آسیایی که هر دو سال یک بار انجام می‌شود اسل به موضوع گسترش صلح با پرچیز از جنگ و فقرزدایی از کشورهای توسعه‌نیافته می‌پردازد.

محسن میردامادی

ایسنا : جمعی از اعضای شورای مرکزی خانه احزاب با حزب کمونیست چین دیدار کردند.
بیاناتی از این تشکل همچنین در اجلاس احزاب آسیایی با موضوع صلح و ثروت که در هیچدم شهرپورماه در کره جنوبی برگزار خواهد شد شرکت می‌کنند.
اجلاس احزاب آسیایی که هر دو سال یک بار انجام می‌شود اسل به موضوع گسترش صلح با پرچیز از جنگ و فقرزدایی از کشورهای توسعه‌نیافته می‌پردازد.

محسن میردامادی

ایلنا : نشست فصلی جمعیت ایناگران انقلاب اسلامی با محوریت «انتخابات خبرگان رهبری و شوراها» ۲۳ شهریورماه برگزار می‌شود.
لطف‌الله فروزنده قائم مقام جمعیت ایناگران انقلاب اسلامی با اشاره به برگزاری جلسه شنبه‌شب اعضای شورای مرکزی جمعیت ایناگران انقلاب اسلامی گفت: در این جلسه درخصوص انتخابات خبرگان و شوراها مباحثی مطرح شد، رویکرد، استراتژی جمعیت ایناگران در این انتخابات، تلاش در جهت ایجاد وحدت و انسجام بین اصولگرایان است و در این راستا با حزب موتلفه اسلامی، آبدارگران جوان و برخی از اعضای سندهای انتخاباتی آقای احمدی‌نژاد دیدارهایی داشتم که این دیدارها ادامه خواهد داشت.

سیاسیست

تقدیس یا نقد قدرت

اولین آزمون دولت نهم

*مصطفی درایتی**

کسانی که به مردم و حقوق و نظارت آنها از یک طرف و توان مدیریت و اتقان تصمیمات خود از طرف دیگر اعتقاد دارند و مشکل برای کسانی که دستیابی به قدرت، بیش از آمادگی خدمت پرباشان مهم بوده و کمتر آماده‌اند تا به محک نقد، عیارسنجی شوند، سرخوشی قدرت، بیشتر توجیه‌گری و تمجید و هورا کشیدن را می‌طلبند و کمتر گزندگی «نقد» را برمی‌تابند و این روال بسیاری از صاحبان قدرت بوده و هست. کمتر بوده‌اند که در این‌گونه جایگاه‌ها، شناگویمان را بنوازند و «ناقدان تلخ زبان» را تمجید کنند و البته همین اندک شایستگیان واقعی ریاست بر مردم‌اند. در دوران هشت ساله اصلاحات، خاتمی هم با نقد موافقان، هم رقبایان و هم مخالفان خود و بعضاً بسیار نامصفانه روبرو به شد، ولی هیچ‌گاه ناقدان خود را – حال آن‌که انگیزه – با کلمه‌ای رنج آور و یا اتهامی نخواست، بلکه در عکس‌العمل‌های خود تلاش می‌کرد، انگیزه نقد را در جامعه بالا برده و با شکیبایی مثال‌زدنی خود، عوارض آن را مدیریت کند و گاهی برخورد او با ناقدین موافق تلخ می‌نمود، در حالی‌که این ادبیات را هیچ‌گاه در برابر ناقدین رقیب و یا مخالف و حتی معاند به کار نبرد و البته او از جانب نقد، حتی غیرمنصفانه آن صدمه ندید. امروز ما دوران پس از اصلاحات را تجربه می‌کنیم که مولودمران آن حداقل رقبیان خاتمی محسوب می‌شوند باید به یاد داشته

محسن میردامادی

حزم‌اندیشی در نظریه اصلاحات

خسرو طالب‌زاده

«بیرونی» را زمینه‌هایی یکسان قلمداد نمی‌کند و به‌عنوان یک مثال؛ تاثرات این فرهنگ دینی در معماری سبب شده بود تا این دو فضا (اندرونی و بیرونی) به شیوه‌ای از هم تفکیک و مستقل و طراحی و اجرا شوند، زیرا «خلوت» و «جلوت» در تفکر دینی، هم متمایز و تفکیک می‌شدند. دامنه این دوگانگی در هستی‌شناسانه و انسان‌شناسانه و جامعه‌شناسانه بی حد و مرز از حوزه عمومی هم فراتر می‌رفت و حوزه خصوصی را هم دربرمی‌گرفت و بر روابط خانوادگی و فامیلی و روابط فردی در زندگی روزمره اثر می‌گذاشت و ارزش‌ها و مناسبات منشی مسلحانه شکل می‌گرفت و محتوای این نوع از روابط را هم تعریف و هم هدایت می‌کرد. «گفتمان انقلابی» در اوایل انقلاب اسلامی هم برای برخی که شمار قابل توجهی داشتند، همین معنا و مفهوم را دربرداشت. مثلاً واژگانی بودند که تنها کاربردهای بود که باید همه چیز و همه انسان‌ها، جریان‌ها، رویدادها، کشورها و اندیشه‌ها و فرهنگ‌ها در درون آن تبیین و واکاوی و تفسیر می‌شد. انقلابی و غیرانقلابی یا ضدانقلابی، مبارز و لیبرال یا محافظه‌کار و . . . واژگانی بودند که تنها کاربردهای امروزین آن مدنظر نبود بلکه محدود شدن در حصر زمانی و مکانی ضعف گفتمان انقلابی تصور می‌شد و قوت و اقتدار این نظریه در شمولیت آن در همه تاریخ، همه زمان‌ها و همه مکان‌ها تلقی می‌شد تا بتواند این نیازات دوگانه میان دو جبهه انقلاب و غیر را در طول تاریخ بشری و در عرض جغرافیای سیاسی و فکری به کمک آنها تفسیر و بازنگری و بازنامی کند. افراط در چیره کردن گفتمان انقلابی تا جایی گسترش یافت که روابط خانوادگی و فامیلی و اجتماعی هم در درون آن معنا و ارزش‌گذاری می‌شد و معیارهای این گفتمان به تنها معیار درستی و نادرستی خوب و بد و باید و نبایدهای تصمیم‌گیری در این سطح از روابط فردی و خانوادگی مبدل شد. برخی‌ها که فداغنه پاک‌اندیشه‌ای‌ها نسبت به انقلاب و ارزش‌ها و باورهای آن داشتند از امام خمینی در مورد ادامه روابط خانوادگی خود با اشخاصی که انقلاب و نظام را قبول نداشتند، استغنا می‌کردند که امام تحت هر شرایطی قطع این گونه ارتباطات را از مصادیق قاعه «صله رحم» می‌دانست و از آن پرهیز می‌داد. در منطق امام گستره گفتمان انقلابی در روابط خانوادگی و فردی با قاعده صله رحم هم خورده و محدود می‌شود. در فرهنگ اسلامی میان حوزه خصوصی و عمومی، پیش از انسان‌مندانه اندیشه و غربی، به تمایز قائل بوده و مناسبات و روابط «اندرونی» و

باشیم در این دوران تنها شخصیتی که نقد او حتی با ذکر نام برای هیچ شهروندی، نگرانی آور نبود، خاتمی بود. تنها او و کارگزاران اصلی او بودند که نقد آنها هیچ نقادی را از عواقب آن نگران نمی‌کرد و نه تنها در خلوت که در انظار همه می‌توانستند به راحتی از رئیس‌جمهور و دولت او انتقاد کنند و ابداً از پیامد آن نگران نباشند. این وضعیت را با این سخن امیر مومنان از قول رسول خدا که فرمود: لٰن تقدس اٰمه لا یوٰخذ للضعیف فیها حقّ من القوی غیر متّنع بستنید تا نزدیک شدن به حاکمیت اسلامی بی‌معیار نباشد. حال ناقدان دیروز به کرسی ریاست امروز رسیده‌اند و زمینه آزمون ویژه‌ای را برای خود مهیا ساخته‌اند، با این تفاوت که حجم عظیمی از امکانات تبلیغی را در اختیار داشته و ناقدان اصلی آنها نه از توان تبلیغاتی مناسبی برخوردارند و نه انگیزه چندان برای نقد دارند. با گذشت بیش از یک سال از استقرار دولت نهم، هنوز ناقدان جدی آن به میدان نیامده‌اند ولی عکس‌العمل‌هایی از دولت شنیده می‌شود نکته‌ای ذکر کردنی است که میدانداران اصلی تقدیس خود را در اختیار گرفته‌اند، تخریب رقیب منصف، برخی محافظه‌کاران بوده‌اند و میداناری نقد خاتمی را نیز همین طیف پی گرفته است. تخریب رقیب منصف، برخی محافظه‌کار اصلاح طلبان نبوده است و البته امروز همه آنها در معرض آزمون نقد خویش قرار گرفته‌اند تا کارکرد هاشمه خویش را بیازمایند. البته نظریه‌ای مطرح است که دولت نهم نیاز به نقد ندارد و چنین روشی هم به ظاهر ولایت را آسوده خواهد کرد و هم راحت‌تر خود را به چالش خواهند انداخت. صرف انرژی برای نشان دادن کاستی‌ها، شایسته کسانی است که درک شایسته از عمل ناقدان خویش داشته باشند. حتی برخی معتقد به تعریف و تمجیداند تا دولتیان به آنچه می‌کنند بیشتر جری شوند و این روش را برای کردن‌کردن رقیب مناسبت می‌دانند. اگر صرفاً رقابت و ضایع کردن رقیب در میان باشد، شاید این توصیه‌ها به سیاست کردن رقیب نزدیکتر بود. ولی مشکل اینجاست که رهاسازی دولتیان برای تصمیم‌گیری‌های غیرکارشناسانه و عوارضی به جای خواهد گذاشت که غرامت آن را مردم باید تحمل کنند جز آنکه ممکن است به این افعال و بی‌تفاوتی نخبگان منجر شده دستاوردی دیگری ندارد. لذا نمی‌توان به این گونه‌ها تن داد، ولی می‌توان به مرور دولتیان امروز را متوجه ساخت که حضور در این کسوت، شایسته تن به نقد دادن است. زمان لازم نیست، راستی آزمایی دولت نهم در حال فرار رسیدن است، بهتر آن است که خود را برای برون‌رفت سربلند از این آزمون – خود‌بازگیر کرد دیروز آن بوده – مهیا سازند و مطمئن باشند که دیر یا زود محک نقد جدی برای عیارسنجی را در پیش رو خواهند داشت.

عضو دفتر سیاسی جبهه مشارکت

گفتمان انقلابی ضداستبداد نمی‌تواند جامعه لیبرالی را توضیح و توجیه کند یا نمی‌تواند حوزه خصوصی و روابط خانوادگی را سامان بخشد و روابط جایگزین را تجویز کند. هر گفتمانی نقدهایی که بر دولت اصلاحات وارد است تاوانی آن بر برقراری ارتباطی ارگانیک و پیوسته با سطوح مختلف جامعه و محدودیت اصلاح طلبان به عرصه قدرت سیاسی است. نمی‌توان جامعه‌ای را فرض کرد که در آن یک قدرت حاکمه دولترانیک تنها بر پایه آرای بی‌مد جمعی از مردم که تنها وظیفه‌شان رای درست دادن است شکل بگیرد. رای درست سنجیده نیازمند تفکر و تحلیل سیاسی و اجتماعی است که در این عهده جامعه دولترانیک با زیرساخت‌های مدرن برمی‌آید. از این رو دموکراسی از بالا نتیجه‌ای جز دولت‌های دولترانیک با عمر کوتاه ندارد هرچند این دولت‌ها ثمرات ارزنده‌ای دارند اما ناتوانی آنها در تداوم راه اصلاحات سیاسی باعث رکود فعالیت‌های سیاسی و ناامیدی مردم و فعالان سیاسی می‌شود. با این حال جامعه ایران بی‌شک نیازمند دولت‌های اصلاح طلب برای فشار از بالا در جهت نیل به دموکراسی است. در جامعه‌ای که احزاب نه از چنان استقبال و مقبولیتی برخوردارند که بتوانند پیشرو به دستگیری و هدایت افکار عمومی باشند و نه توانایی این کار را دارند و از جهتی با وجود مشکلات بسیاری که مخالفان و مانع شوندگان دموکراسی دولتی دموکراتیک که حامی جریان اصلاحات اجتماعی و دستگیر جنبش‌های مردمی باشد لازم و ضروری است. در اینجا دولت تنها نقش درگیر در پروسه اصلاحات را ندارد بلکه جامعه در سایه حمایت دولتی همسو و دموکراتیک به بازسازی می‌پردازد و در جهت تعمیم مفاهیم دموکراسی و جامعه مدرن در اجتماع می‌کوشد. آنچه مسلم است و تجربه دوران اصلاحات نیز نمود بارز آن است اینکه اصلاح ساختارهای معیوب و واپس‌گرا و مخالف دموکراسی به سختی امکان‌پذیر نیست. از طرفی ورود به عرصه اقتدار نیازمند برنامه‌ریزی دقیق و مهم‌تر از همه عرصه‌ای باز و بدون محدودیت‌های مختلف است که در شرایط ایران امروز بدون پشتوانه قدرت سیاسی امکان‌پذیر نیست. از این رو تلاش برای به‌دست‌گیری قدرت که وظیفه ذاتی احزاب سیاسی و تشکلهای دولتی با سازوکارهای دموکراتیک یکی از راهکارهای اساسی برای ایجاد جامعه‌ای دموکراتیک است. دموکراسی از بالا به هیچ‌وجه حرکت در جاده بن‌بست نیست به شرطی که وظیفه اصلی آن حمایت از جامعه مدنی و تلاش برای تغییر نظام دموکراسی در جامعه باشد. در واقع استراتژی آینده اصلاح طلبان می‌تواند به‌دست‌گیری قدرت برای اصلاحات اجتماعی باشد؛ استراتژی‌ای که می‌توان آن را «سقف اصلاحات اجتماعی بر ستون قدرت سیاسی» نامید.

یادداشت

اصلاح طلبان وبی‌اعتنایی به دموکراسی از پایین

حمیدرضا ابراهیم‌زاده

برای پیشبرد دموکراسی آیا باید آن را از بالا (یعنی رسوخ در ارکان حکومت) دنبال کرد یا از پایین (یعنی به‌عنوان یک جنبش اجتماعی)؟ برای پاسخ به این پرسش ابتدا باید مفهوم دموکراسی را مورد مذاقه قرار داد. شاید ساده‌ترین و پرآوازه‌ترین شکل دموکراسی تحدید ارکان حکومت به چارچوب‌های قانونی و پاسخگویی و شفافیت دولت است. نوعی از حکومت که در آن حاکمان در برابر مردم و قانون مجبور به پاسخگویی‌اند. ولی نوع دیگری از دموکراسی با بهتر بگویم دموکراسی از منظر دیگر، یک فرهنگ است. فرهنگی آمیخته با مناسبات اجتماعی، سیاسی و اقتصادی. در واقع در این نوع دموکراسی، دموکراسی محدود به مجموعه‌ای از نهادها نیست بلکه نظامی مبتنی بر ارزش‌هایی از قبیل قانون‌مداری، حس مسئولیت مدنی، کسناهل و مدارا، آزادی‌های فردی و اجتماعی و احترام به شأن انسانی شهروندان است. در واقع نوع اول دموکراسی تنها مکانیسم فرمانروایی خوب است که در آن اهداف اجتماعی و تاریخی بیشتر مبتنی بر تغییر حاکمیت بدون خونریزی، انتخاب حاکمان از طریق مردم و رعایت قاعده و قوانین بازی سیاسی است. در حالی که دموکراسی از منظر فرهنگ حاکم در جامعه بر ارتقای سطح زندگی از ستنی به مدرن، نهادهین کردن فرهنگ فردگرایی و انسان‌مداری، درونی کردن احترام به حقوق و ارزش‌های دیگران در اعضای جامعه، طرح‌ریزی سازوکارهایی برای ارتقای کمال‌یابی فردی و اجتماعی، کسب رفاه اقتصادی به‌عنوان کما‌یایی انسان و رسیدن به درجه‌ای از کمال سیاسی و اجتماعی که راه رسیدن حاکمان خودکامه را به حکومت مسدود می‌کند استوار است. بر همین اساس می‌توان شکست تاریخی مشروطه و جنبش‌های آزادخواهانه از صد سال اخیر را برپایه همین موضوع تحلیل کرد. در واقع وجود دولت‌های دموکراتیک در فصل‌های از تاریخ سیاسی ایران و سپس زوال و نابودی این دولت‌ها و بیرون آمدن دولت‌های نظامی، خودکامه و توده‌گرا از دل این دلایل نتیجه تعمیق ناپختن فرهنگ دموکراسی در جامعه ایرانی است. بی‌شک وجود چنین دولت‌هایی از جمله دولت اصلاح طلب خاتمی تأثیر مثبت بسیاری داشته است ولی مشکل اینجاست که چرا مردم دولت‌های این دست کوتاه‌است؟ بی‌شک دموکراسی به‌عنوان فضای گفتمانی غالب است که در جامعه نیازمند زیرساخت‌ها و پایه‌ریزی‌های اساسی است که بدون وجود چنین پایه‌هایی گفتمان دموکراتیک تنها به صورت مقطعی در جامعه رواج می‌یابد. در واقع لازم‌جامعه دموکراتیک طرح‌ریزی زندگی اجتماعی بر پایه روابط و مناسبات مدرن اجتماعی، سیاسی و اقتصادی است. در جوامع غیردموکراتیک با ساختار سنتی فرهنگ دموکراسی به سختی پا می‌گیرد. پروسه تدریجی و زمان‌بر گذار به دموکراسی در جوامعی از قبیل ایران نیازمند طرح‌ریزی نظام اقتصادی مبتنی بر اتراق دولت از مردم و وامداری اقتصادی دولت نسبت به مردم، نهادینه کردن مشارکت در عرصه عمومی و سیاسی از طریق تحزب و عضویت در سازمان‌های غیردولتی، ارتقای دانش سیاسی اقشار مختلف جامعه و شکل‌گیری تحلیل سیاسی به جای توهّم سیاسی و به‌کارگیری سازوکارهای دموکراتیک در پیشبرد زندگی اجتماعی است. در واقع یکی از نقدهایی که بر دولت اصلاحات وارد است تاوانی آن بر برقراری ارتباطی ارگانیک و پیوسته با سطوح مختلف جامعه و محدودیت اصلاح طلبان به عرصه قدرت سیاسی است. نمی‌توان جامعه‌ای را فرض کرد که در آن یک قدرت حاکمه دولترانیک تنها بر پایه آرای بی‌مد جمعی از مردم که تنها وظیفه‌شان رای درست دادن است شکل بگیرد. رای درست سنجیده نیازمند تفکر و تحلیل سیاسی و اجتماعی است که در این عهده جامعه دولترانیک با زیرساخت‌های مدرن برمی‌آید. از این رو دموکراسی از بالا نتیجه‌ای جز دولت‌های دولترانیک با عمر کوتاه ندارد هرچند این دولت‌ها ثمرات ارزنده‌ای دارند اما ناتوانی آنها در تداوم راه اصلاحات سیاسی باعث رکود فعالیت‌های سیاسی و ناامیدی مردم و فعالان سیاسی می‌شود. با این حال جامعه ایران بی‌شک نیازمند دولت‌های اصلاح طلب برای فشار از بالا در جهت نیل به دموکراسی است. در جامعه‌ای که احزاب نه از چنان استقبال و مقبولیتی برخوردارند که بتوانند پیشرو به دستگیری و هدایت افکار عمومی باشند و نه توانایی این کار را دارند و از جهتی با وجود مشکلات بسیاری که مخالفان و مانع شوندگان دموکراسی دولتی دموکراتیک که حامی جریان اصلاحات اجتماعی و دستگیر جنبش‌های مردمی باشد لازم و ضروری است. در اینجا دولت تنها نقش درگیر در پروسه اصلاحات را ندارد بلکه جامعه در سایه حمایت دولتی همسو و دموکراتیک به بازسازی می‌پردازد و در جهت تعمیم مفاهیم دموکراسی و جامعه مدرن در اجتماع می‌کوشد. آنچه مسلم است و تجربه دوران اصلاحات نیز نمود بارز آن است اینکه اصلاح ساختارهای معیوب و واپس‌گرا و مخالف دموکراسی به سختی امکان‌پذیر نیست. از طرفی ورود به عرصه اقتدار نیازمند برنامه‌ریزی دقیق و مهم‌تر از همه عرصه‌ای باز و بدون محدودیت‌های مختلف است که در شرایط ایران امروز بدون پشتوانه قدرت سیاسی امکان‌پذیر نیست. از این رو تلاش برای به‌دست‌گیری قدرت که وظیفه ذاتی احزاب سیاسی و تشکلهای دولتی با سازوکارهای دموکراتیک یکی از راهکارهای اساسی برای ایجاد جامعه‌ای دموکراتیک است. دموکراسی از بالا به هیچ‌وجه حرکت در جاده بن‌بست نیست به شرطی که وظیفه اصلی آن حمایت از جامعه مدنی و تلاش برای تغییر نظام دموکراسی در جامعه باشد. در واقع استراتژی آینده اصلاح طلبان می‌تواند به‌دست‌گیری قدرت برای اصلاحات اجتماعی باشد؛ استراتژی‌ای که می‌توان آن را «سقف اصلاحات اجتماعی بر ستون قدرت سیاسی» نامید.

خبر دانشگاه

محسن میردامادی

زهرارهنورد و تشکل‌های دانشجویی
ایسنا : تغییر رئیس دانشگاه الزهرا با واکنش‌هایی همراه شده‌است. در این خصوص دبیر انجمن اساتذ دانشجویان دانشگاه الزهرا تصریح کرد: «در زمان مدیریت دکتر رهنورد فعالیت تشکل‌های دانشجویی دانشگاه الزهرا با آزادی عمل، انصاف و عدالت برخورد می‌شد.» مسئول بسیج دانشجویی دانشگاه الزهرا اما برخلاف سخن این عضو انجمن اساتذ اظهار داشت: «در زمان مدیریت دکتر رهنورد با فعالیت‌های تشکل‌های دانشجویی بر زمین آزادی عمل، عدالت و انصاف برخورد نمی‌شد و فضای سیاسی با توجه به آرمان‌های انقلاب و اسلام برقرار نبود.»

محسن میردامادی

انتخاب مرکزیت عدالتخواهان دانشجویی

ایسنا : اعضای جدید شورای مرکزی جنبش عدالتخواه دانشجویی انتخاب شدند. در پی برگزاری انتخابات این تشکل اعضای شورای مرکزی به شرح زیر انتخاب شدند: امیر جلیلی‌نژاد (دبیر اجرایی)، محمدصادق شهبازی، مسعود موسوی، جمال یزدانی، محمد بهرامی، زهرا اخوان و آسبه کریمی.